

KIRKHAKKINE

Maskun seurakunta

2 · 2017

Tässä lehdessä:

Paimenen palsta	3
Muskarimamma	4
Työntekijä framil	5
Terveiset Namibiasta	6-7
Seurakuntalaisen kolumni	8
Kauniina nauhana vuosien päivät	9
Nuorten sivu	10
Lasten joulusivu	11
Alfa-kurssi	12-13
Mannerlahden menneisyyden kaivajat	13-14
Joulunajan tilaisuudet	15-16

Kirkkhakkine
3850 kpl
Marraskuu 2017

Julkaisija:
Maskun seurakunta
Maskuntie 73
21250 MASKU
02 434 8400
www.maskunseurakunta.fi

Toimituskunta:
Jouko Henttinen (päätoimittaja)
Juha Evilampi
Sini-Maaria Kataja
Tom Lustig
Sinikka Pietilä
Sirkku Sinkkonen

**Graafinen suunnittelu,
kuvankäsittely ja taitto:**
Kati Uusitalo

Paino:
SP-Paino Oy

Jakelu:
Posti Oy

Kansikuva: Jorma Hännikkälä, kuvassa lähetyssihteeri Ulla Hännikkälä 90-luvulla
Sivu 2 kuva: Ulla Hännikkälä

Jeesus tulee sinua varten

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus... Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, lan-
kaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.” (Jes 9:1, 5)

Tätä kirjoittaessa on vielä syksy. Voi vain arvailla, millainen sää jouluna on. Varmaa on silti, että päivä on lyhyt – jouluaattona aurinko nousee Maskussa klo 9.41 ja laskee klo 15.23. Valoa me todellakin tarvitsemme. Myös uuden elämän antama toivo ja rauhan tarve ovat meille tuttuja tunteita. On aika ihmeellistä, että nämä noin 2700 vuotta sitten kirjoitetut sanat voivatkin olla näin osuvat. Valoa, toivoa, neuvoja, rauhaa.

Tekstin taustalla on Jumalan kansan synkkä tilanne. Assyrian kuningas oli hyökännyt Israeliin ja tuhonnut sen temppelin. Moni oli joutunut orjana lähtemään toiseen maahan pakkosiirtolaisuuteen tai paennut kodistaan. Kuitenkin Jumala pelasti kansansa, yhä uudestaan ja uudestaan. Jeesus on tämän pelastuksen kulmakivi.

Joulun sanomassa on voimaa. Se puhuttelee meitä joka vuosi uudestaan. Ajan ja elämänvaiheiden kuluessa on hyvä kuulla joulun evankeliumi yhä uudelleen. Lapsena samaistuin paimenpoikiin, jotka ihmettelivät enkeleitä kedolla. Äidiksi tultuani mietin Mariaa, joka sai esikoisensa Joosefin toimiessa kättilönä. Vai ehtivätkö kylän lapsenpäästäjät paikalle? Sitä meille ei kerrota. Kun tänä vuonna kuuntelet joulu-evankeliumia, kuuntele sitä sydämelläsi ja koko olemuksellasi. Kenen osa puhuttelee sinua eniten? Mitä kertomuksessa tapahtuu, vaikka sitä ei erikseen lausuta?

Jouluun liittyy valtavasti kaikkea. Odotuksia, pelkoja, jännitystä. Jeesus tuli juuri sinua varten, ja hän tahtoo siunata juuri sinun joulusi. Joulu ei tule tekemällä, vaan ottamalla se vastaan. ”Jos vain joulun lapsi saa, sydämessäs asustaa, niin silloin joulu luonas aina on.”

Joulun pohdintavuorossa oli Sinikka Pietilä

Seurakunnan uudet nettisivut aukeavat 1.12.!

Muskarimamma Kaija

Esittelyssä vapaaehtoinen; muskarimamma Kaija Pitkänen. Seurakuntamme lapsi- ja perhetyössä on monenlaista toimintaa.

Kuva: Muskarityön arkisto

Suosittu toimintamuoto on alle kolmivuotiaille suunnattu muskari, johon pienet osallistuvat yhdessä huoltajan kanssa. Aina eivät aikuisten omat kädet riitä. Silloin

apusylinä -ja käsinä toimii kolmen lapsen ja yhden lapsenlapsen Kaija-mamma, meidän seurakuntamme ikioma Muskarimamma.

Kun esim. vauva musisoi äidin kanssa, voi Muskarimamma leikittää isompaa sisarusta. Isomman lapsen lauleskellessa taas äidin kanssa, on Muskarimamman sylissä pienen turvallista katsella ja ihmetellä muiden menoa.

Kaijalla on neljäs talvi edessä vapaaehtoisena muskaritoiminnassa ja sen yhteydessä toimivassa perhekahvilassa. Aikoinaan Jenni-kanttori sai houkutelua ihmisten kanssa viihtyvän Kaijan mukaan perheiden avuksi toimintaan.

Ja pienet ihmiset tuottavat paljon iloa. "Tuntuu niin sydäntä lämmittävältä, kun lapset minut nähdessään tulevat syliin. Tai vilkutus ostoskärryistä ujon hymyn kera pelastaa päivän", sanoo Kaija. "Tarvitaan vain ripaus rohkeutta ja innostusta kohdata ihmisiä. Saat hyvää mieltä ja iloa ihmisten kohtaamisesta."

Haluaisitko sinä lähteä kerhoon apukäsi, kerholaisten kerhopapaksi tai -mammaksi? Ota yhteys lapsi- ja perhetyön ohjaaja Pirjo-Liisa Nurmi p. 044 722 5420/ etunimi.sukunimi@evl.fi ja tule rohkeasti tutustumaan kerholaisiin!

Puuhappyhiskerho 2-4 luokkalaisille

Tervetuloa puuhailemaan ja pyhistelemään Maskun pappilaan joka keskiviikko 10.1 alkaen klo 14-15.30.

Tarjolla aina maistuva välipala.

Liisa ja Sima-pappi odottavat sinua!

Kari K Salo

Tervehdys arvoisa lukija. Sain määrääkaisen virkamääräyksen tuomiokapituulta 17.9. alkaen Maskun seurakunnan kappalaisen viransijaiseksi. Ihan täysillä töitä ei tarvitse tehdä. Riittää että puoliteholla tai puoliksi on paikalla, sillä virka on puolikas (50%). Tämä helpottaa koska toimin samalla myös lossinkuljettajana osa-aikaisena omalla kotilossillani Hämmärön salmessa. Eikä siinä vielä kaikki. Veneenrakentajan hommista tältä kesältä on vielä rästissä perämööttorin asennus ja peräpeilin uudelleen muokkauksen lopputyöt. Mökkitalokkarin syystöistä jo onnistuin kieltäytymään tämän syksyn osalta.

Kalenterin kanssa saa olla tarkkana, ettei tule mahdolltomuuksia, ei töiden, eikä perheen osalta. Kirkkoherra Joukon kanssa on kyllä hetki istuttu kalenterit käsissä ja mietitty, missä kohdin taidoistani on eniten seurakunnalle hyötyä. Tavoitettavuus on ollut tähän mennessä hankalimmin ratkaistavissa, puhelinaikaa on vähän. Sähköpostissa ei kuule äänenpainoja. Aika näyttää millainen ratkaisu löytyy, jos löytyy.

Pikkuhiljaa erilaiset piirit, kerhot, työmuodot, kirkot, laitokset, ihmiset tulevat tutuksi. Välillä on odottamista, silloin mukana kulkeva neuletyö saa jatkoa. Joskus

valmistautumisesta huolimatta on kiire ja hämmentäviä tilanteita. Silloin edesmenneen evankelista Kalevi Lehtisen opettama hätärueous nousee huulille: Apua!

Selvitty on tähän asti. Kutsumukseni on tehdä papin keikkatöitä Taivaan Isälle, mihin hän milloinkin sitten kuljettaa. Nyt tieni on tuonut Maskun seurakuntaan, palvelemaan seurakuntalaisia sillä osaamisella mitä löytyy. Tämä ei nyt tarkoita, että aamulla kirkkoherranviraston edessä on pitkä jono venetrailereita murheellisine tarinoineen ja syyshuolto odotuksineen. Maskun seurakunnassa tehtäväni on hoitaa sieluja Sanalla ja sakramenteilla.

Kuvat ja teksti: Kari K Salo, Maskun seurakunnan osa-aikainen vt kappalainen, pastori, lossinkuljettaja, veneenrakentaja

Sain ilokseni mahdollisuuden osallistua Luterilaisen maailmanliiton (LML) 12. yleiskokoukseen Namibiassa toukokuussa 2017. Minut nimittäin valittiin toiseksi nuorisodelegaatiksi edustamaan Suomen evankelis-luterilaista kirkkoa liiton yleiskokouksessa. Yleiskokous järjestettiin 10.-16. toukokuuta Windhoekissa Namibiassa.

Hieman taustatietoa. LML perustettiin vuonna 1947. Se edustaa noin 72,2 miljoonaa luterilaista 145 jäsenkirkossa ja 98 maassa. Namibiassa, jossa yleiskokous tällä kertaa pidettiin, on kolme luterilaista kirkkoa ja sen asukkaista noin 90 prosenttia on kristittyjä. Liiton yleiskokous kokoontuu joka kuudes vuosi yhteen pohtimaan luterilaisuuden tilaa maailmassa, jäsenkirkkoja yhdistäviä asioita ja tulevaisuudenhaasteita. Namibiassa pidetty kokous toi yhteen 800 osallistujaa 145:stä jäsenkirkosta.

Ennen tuota yleiskokousta pidettiin myös Nuorten esikokous Namibian pohjoisosassa, Ondangwassa. Esikokoukseen osallistui yli 120 nuorta aikuista. Minullakin oli mahdollisuus olla läsnä jo esikokouksessa. Paikallinen luterilainen kirkko ELCIN majoitti meidät. Nuorten aikuisten esikokouksen tavoitteena oli kohdata nuoria aikuisia ja jakaa kipukohtia, joita on eri puolilla maailmaa. Lisäksi pohdittiin paikallisseurakuntien asemaa jäsenkirkkojen alueilla.

Esikokouksen pääasiallinen tavoite oli luonnostella nuorten aikuisten viesti yleiskokoukseen sekä hahmotella työn painopistealueet Windhoekissa pidettävässä yleiskokousta varten.

Oli mielenkiintoista tavata muita nuoria aikuisia, jakaa ajatuksia ja ennen kaikkea rukoilla ja ylistää yhdessä hyvää Luojaamme jumalanpalveluksessa. Jumalanpalveluselämä Namibiassa on hyvin musiikkipainotteista. Siitä iloitsen, sillä Lutherikin – tämän vuoden merkkihenkilö – piti musiikkia viidentenä evankeliumina. Koin suurta iloa musiikista jumalanpalveluksissa. Musiikilla oli niin keskeinen rooli jumalanpalveluksessa, että ilosanoma Jeesuksesta Kristuksesta toteutui jo

mielestäni tällä, todella upealla tavalla. Koko kokouksen kulku oli kiedottu musiikkiin, sekä säveliin että laulujen sanoihin.

Nuorten muodostama viesti yleiskokoukselle sisälsi sosiaalieettisiä teemoja. Korostettiin tasavertaisuutta ja sen edistämistä, että kaikilla olisi yhtäläinen mahdollisuus kouluttautua. Pohdittiin myös luomakuntaa ja luomakunnan hyvinvointia.

Prioriteeteista tärkeimmäksi nousi kuitenkin halu tavoitella kirkkojen uudistumista. Miten kirkon viesti voisi olla totta nykyajassa? Viesti linkitti vahvasti yleiskokouksen pääteeman ja ala-teemoihin.

Yleiskokouksen teemana tänä reformaation merkkipäivänä oli ”Jumalan armon vapauttavat” (Liberated by God’s Grace). Teemalla liitettiin 500 vuotta sitten käynnistyneen reformaation keskeisiin periaatteisiin. Yleiskokouksen alateemat koskettivat aikamme keskeisiä haasteita: ”pelastus – ei kauppatavaraa, luomakunta – ei kauppatavaraa, ihminen – ei kauppatavaraa”.

Muun muassa pakolaisten asema, naiseen kohdistuva väkivalta sekä sukupuolten välinen oikeudenmukaisuus ja luomakunnan kantokyky nousivat esille kokouksen lopulla muotoillussa Luterilaisen maailmanliiton julkilausumassa.

Meitä kokoukseen osallistujia muistutettiin siitä, että edelleenkin 65 miljoonaa ihmistä elää maailmassa ilman vakinaista asuinpaikkaa. Liitto pyrkii tukemaan jäsenkirkkoja, jotta olisi mahdollista auttaa kodittomia maailmassa. Puheenvuoroissa muistutettiin meitä myös siitä, että ihmisten nykyiset kulutustottumukset vaatisivat globaalisti 1,6 maapallon verran luonnonvaroja. Me kulutamme enemmän kuin maapallomme ehtii tuottaa. Meidän tulisi viljelyn lisäksi myös varjella luomakuntaa.

Luterilaisen maailmanliiton yleiskokouksessa pidettiin sekä nuorille aikuisille että myös naisille omat esikokouksensa. Molemmissa painotettiin halua tukea jäsenkirkkoja kestävän kehityksen saralla ja rikkoo epätasa-arvoisia rakenteita. Liiton tehtävä on olla rohkea ja puuttua epäkohtiin maailmanlaajuisesti jäsenkirkkojen alueilla. Meistä jokaista tarvitaan tässä työssä. Se kulkee koko ajan kirkon ilosanoman, armon ja rakkauden, rinnalla. Jokaisella kokoukseen osallistujalla on keskeinen rooli pitää näitä teemoja esillä kirkossa omassa maassaan. Pienistä puroista kasvaa suuri virta.

Koen, että Suomen luterilaisessa kirkossa nämä teemat ovat olleet vahvasti esillä varsinkin viime vuosina. Kirkolla on tärkeä tehtävä olla suolana ja valona maailmassa. On oltava koko ajan pelastuksen ja armon ytimessä, luomakunnan ja luotujen rinnalla, silloin kun yhteiskunnassa kuuluu myös muunlaisia ääniä.

Reformaation merkkipäivänä LML painottaa, että kirkon on jatkuvasti pohdittava asemaansa ja uudistettava itseään. Tämä haaste tuli

esille nimenomaan nuorten aikuisten esikokouslinjauksessa. Mitä uudistuminen sitten tarkoittaa nykymaailmassa? Miten vastaamme nykyajan ihmisten todellisuuteen eli miten kerromme pelastuksesta ja armosta tämän päivän kielellä?

LML:n puheenjohtajan tehtävästä Windhoekissa luopunut Jordanian ja Pyhän maan evankelis-luterilaisen kirkon piispa Munib

A. Younan kannusti luterilaisia jatkuvaan reformaatioon. Piispan mukaan jatkuvassa reformaatiossa on kaksi erilaista lähestymistapaa. Molemmat lähtevät Lutherin ajatuksesta, että kirkkoa on hyvä uudistaa. On hyvä etsiä kaikesta toiminnasta kirkossa aina ydin, Jeesus Kristus. Kuitenkin on hyvä koko ajan pitää mielessä, mikä puhuttelee nykyajan ihmisiä. Miten ydinsanoma voi koskettaa nykyihmisen elämäntodellisuutta?

Yleiskokouksessa valittiin Luterilaisen maailmanliiton uudeksi puheenjohtajaksi tohtori Musa Panti Filibuksen, joka toimii Nigerian luterilaisen Kristuksen kirkon arkkipiispana. Hän jatkaa tulevana vuosina liiton jäsenkirkkojen kanssa tulevaisuuden haasteiden pohdintaa siihen suuntaan, joka viitotettiin kokouksemme julkilausumassa.

Yleiskokous herätti monia ajatuksia. Oli mielenkiintoista tavata eri puolilta maailmaa tulevia luterilaisia ja jakaa heidän kanssaan ajatuksia ja vahvistua yhteisessä uskossa. Yhteiset ateriat toisten kristittyjen kanssa olivatkin päivien kohokohtia.

Namibia on kaunis maa, vaikka emme paljoa ehtineet tutustua siihen. Namibialla ja Suomella on pitkä yhteinen historia. Paikalliset ovat hyvin vieraanvaraisia, sy-

dämellisiä ja avoimia ihmisiä. Musiikki on voima, josta ammennetaan myös vaikeimpina aikoina. Köyhyys on yksi Namibian näkyvimpiä haavoja, erityisesti maan pohjoisosassa Ondangwassassa. Vierailimme tällä alueella joissakin kylissä, joissa tapasimme lapsia, nuoria ja perheitä. Alueen seurakuntien elinotot voivat vaihdella suuresti keskenään.

Namibian kokousmatka antoi minulle voimaa ja rohkeutta toimia täällä omassa kirkossani Kristuksen kirkon parhaaksi. Me emme ole yksin maailmassa. Olemme hyvin samanlaisia luterilaisia, vaikka eri todellisuuksissa ja yhteiskunnissa asummekin. Kipuilemme samanlaisten yhteiskunnallisten haasteiden kanssa vaikka eroavaisuuksiakin on. Olemme sisaria ja veljiä Jeesuksessa Kristuksessa, ja meitä kaikkia kutsutaan toimimaan Jumalan tahdon mukaisen maailman puolesta. Kaikki luodut ovat yhtä arvokkaita, Kristuksen kuvia. Olemme täällä maailmassa yhdessä ja meidän kuuluisi olla yhtä ja pyrkiä tähän ykseyteen. Siihen pääsemme vain tukemalla toinen toisiamme Kristuksen esimerkin mukaisesti.

Tärkeintä on muistaa, että Kristus on meidän kanssamme. Kun Hän on turvanamme, meidän ei tarvitse pelätä. Jos työemme lähtökohta - ja sammal myös päämäärä - on pelastus, rakkaus, sovinto ja armo, voimme toimia Hänen käsinään ja silminään. Näin Jumalan valtakunnasta tulee totta jo täällä ja tässä ajassa.

Teksti ja kuva:
Sini-Maaria Kataja

Yhdessä olemme enemmän

Tätä kirjoittaessani voin katsella samalla työhuoneeni ikkunasta kaunista alkusyksyn iltapäivää. Syyskuu on alkanut aurinkoisena. Ensimmäiset viileät aamut ovat myös tulleet, joten syksy saapuu myös Maskuun. Ryhtyessäni kirjoittamaan tätä kolumnia, havahduin, että on kulunut yli 10 kuukautta siitä, kun aloitin Maskun kunnanjohtajana. Aika on mennyt nopeasti, sillä tuntuu, että aloitin vasta hetki sitten. Toisaalta vuosi on ihmiselämässä lyhyt aika, varsinkin kun vuosia alkaa olla takana jo kohta kuusikymmentä.

Meillä Maskussa on ollut mielenkiintoinen vuosi, sillä kunnan kannalta suuret päätökset on tehty ja nyt on edessä päätösten toteuttaminen. Tällä tarkoitan Kurittulan koulun rakentamisen käynnistymistä. Syyskuun alussa allekirjoitettiin urakkasopimus ja rakentaminen lähti liikkeelle heti allekirjoittamisen jälkeen. Koulun rakentaminen tuli ns. pakon sanelemana, mutta nyt meidän on otettava yhdessä vastuu sen toteuttamisesta ja rahoittamisesta. Kunta joutuu ottamaan lainaa noin 15 miljoonaa euroa. Lainalla investointi on pakollista ja se tarkoittaa, että tulevat veronmaksajat kantavat vastuun koulun rakennuskustannusten maksusta. Toisaalta Maskun väestörakenne on nuorta, joten koulun maksajien joukossa on runsaasti uuden koulun käyttäjien vanhempia. Myös nykyiset koulun käyttäjät voivat tulevaisuudessa olla koulun maksajia.

Masku on pieni yhteisö, joten yhdessä tekeminen on voimavara, jolla voimme onnistua suurten haasteiden edessä. Olen havainnut, että kunnan ja seurakunnan yhteistyö toimii hyvin. Se on luontaista ja mutkatonta. Onnistuaksemme parhaalla mahdollisella tavalla Maskun kehittämisessä, julkisten toimijoiden on pyrittävä samaan tavoitteeseen. Maskun seurakunnalla on omistuksessa alueita, joita voitaisiin tulevaisuudessa kaavoittaa uusien kuntalaisten

ja seurakuntalaisten asuinpaikoiksi. Toivottavasti pystymme nopeasti tekemään päätökset maa-alueiden kaupoista, jotta voisimme käynnistää kaavoituksen jo ensi vuoden aikana. Kaavoitukseen ja kunnallistekniikan rakentamiseen mene helposti kaksi vuotta. Joten uusia tontteja saamme myyntiin aikaisintaan ensi vuosikymmenellä.

Yhdessä yhteiseen tavoitteeseen pyrkien.

Kuva ja teksti: Arto Oikarinen, kunnanjohtaja

Olemme myös Facebookissa (Maskun seurakunta) ja Instagramissa (maskusrk)!

Kauniina nauhana vuosien päivät

Istun laavulla Lapin ruskaa ihaillen. Täällä aloitan eläkeläisen elämää. Monenlaista on vuosikymmeniin seurakunnan töissä mahtunut. Hyvillä mielin sitä kaikkea muistelen.

Pyhäkoulusta kaikki alkoi. Takapaltassa oli mukava pitää pyhäkoulua kokeneiden pyhäkoulunopettajien opastuksella, vaikka omat kokemukset olivatkin omasta lapsuudesta.

Naapurisamme asui siihen aikaan vapaaehtoisena lähetyssehteerinä toimiva Ester Hyvärinen. Kun heillä järjestettiin lähetyksiltä, lähdin kohteliaisuudesta mukaan. Ja niin siinä kävi, että jäin koukkuun. Minusta tuli va-

kituinen lähetyksillä kävijä ja sen myötä löysin tieni ensin myyjäistalkoisiin ja myöhemmin lähetystyönjohtokuntaan. Kun Ester Hyvärinen sitten halusi lopettaa lähetyssehteerinä toimimisen, hän kysyi minua jatkajakseen. Koin sen johdatuksena ja niinpä suostuin. Hoidin tätä hommaa aluksi oman työni ohella saaden tukea silloiselta diakonissalta Kirsti Heikkilältä. Eräs hupaisa muisto tältä ajalta on jäänyt mieleeni. Olin mukana rovas-tikunnallisessa lähetystapahtumassa, jossa hyvästä nimimuististaan tunnettu Merimaskun kirkkoherra Matti Huovinen kysyi, että olenko minä Ulla Heikkilä. Näin yhteistyömme sai nimen.

Kun esikoisemme aloitti lukion, tuli aika vaihtaa perhepäivähoitolapset päiväkerholaisiin. Samalla lähetyssehteerin tehtäväkin muuttui palkalliseksi viikoittaisen työajan ollessa aluksi 5 tuntia.

Työnkuva monipuolistui vuosien myötä. Perhekerhosta muistan päivän, jolloin seurakuntatalon takkahuoneeseen (joka oli n. puolet nykyisestä kahvituvasta) ahtautui 88 isompaa ja pienempää kerholaista. Sen jälkeen aloittikin toinen ryhmä Humikkalan majalla. Koululaisten iltapäiväkerhosta on jäänyt mieleen neulomaan ja virkkaamaan opettelevat "marttakerholaiset", näyttävät, leikkivät ja kaurapuuroa herkkuna pitävät eka-tokaluokkalaiset sekä äiti-lapsi- ja isä-lapsi-illat.

Työn puitteissa elämäni ovat rikastuttaneet monet ulkolaiset vieraat, rakkaimpana heistä monelle seurakuntalaisellekin tutuksi tullut Sakkeus-pappi. Antoisia ovat olleet myös lähetysken-

tille tehdyt opintomatkat. Olen päässyt kurkistamaan lähetystyön arkeen Senegalissa, Etiopiassa ja Tansaniassa. Onpa minua eräällä matkalla kossittu kolmanneksi vaimoksikin!

Yhteistyöstä muiden työalojen kanssa sain nauttia. Kaiken Maailman kerhoissa, kouluvierailuilla, seurakuntatalon lattioita vahatessa, ruohoa leikatessa, lehtiä haravoidessa, hautojen kaivamisessa, suntion tehtäviä hoitaessani, diakoniaväen kesäretkillä isosena, rippikoulutyössä, musiikkitahtumissa.

Suurella lämmöllä saajattelen kaikkia lukuisia vapaaehtoisia. Aina löytyi auttavia käsiä oli sitten kysymyksessä kahvinkeitto, karjalanpiirakoitten leipominen, sukan kutominen, korttien, kynttilöiden tai heijastimien tekeminen, arpojen myynti, joululaulutervehdysten vieminen, porkkanalettujen tai tansanialaisten munkkien paisto, valokuvaaminen, videoiden editointi, vieraitten kuljettaminen ja monenlainen muu avun tarve. Ilman teitä en olisi kerta kaikkiaan pystynyt työtäni tekemään. Tämä tuli hyvin esille vapaaehtoisten kiitosjuhlaa järjestettäessä, kun ei voitu käyttää vapaaehtoisia.

Havahdun mietteistäni syksyisellä laavulla. Entä nyt? Vaikka olen yhdeksän vuoden ajan tehnyt työtä osa-ajaeläkkeellä, tuntuu, että työ-kavereiden on ollut vaikea saada minut siirtymään eläkkeelle. Kesällä lastenleirillä he yrittivät sitä keppihevosiilla, elokuussa kirkkoveneellä. Ehkä nyt lauantaina 25.11. vietettävän virallisen juhlinnan jälkeen suostun, en lopettamaan näitä hommia, mutta jatkossa tekemään niitä vapaaehtoisena.

Teksti ja kuvat: Ulla Heikkilä
Kahvikuva: Pirjo-Riitta Aho

Kierrätys on nuorille sydämen asia

Edelleen valitettavan usein törmää ajatusmalliin, jonka mukaan kierrätys on vaihalloista ja turhaa puuhaa. Onko asia näin? Ei missään nimessä, ovat päättäneet Maskun seurakunnan nuoret.

Pappilassa on useita kierrätysastioita eri materiaaleille. Niiden käyttäminen sujuu kerholaisilta mallikkaasti.

Maskun seurakunta on ympäristödiplomiseurakunta. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallitus myönsi diplomin vuonna 2013. Ekologisuus on siis tärkeässä osassa seurakunnassa, ja se huomioidaan kaikessa toiminnassa.

Myös lasten ja nuorten keskuudessa kierrättämisen rooli kasvaa koko ajan, ja he alkavatkin olla ekologisuuden suhteen todella vastuuntuntoisia. Ympäristökasvatusta välitetään niin koulusta, kodeista kuin mediastakin. Nykynuorille kierrätys on menettänyt merkityksensä "uuvuttavana ja hankalana" asiana. Se on ennemminkin arkipäiväistä ja siistiä.

Maskun seurakunnan nuorisotyössä kierrätystä ja muuta ekologisuutta lisätään jatkuvasti. Nuortentapahtumissa sekä kerhoissa jätteet lajitellaan jo (lähes aina) pyy-

tämättä oikeisiin astioihin. Lisäksi pyritään toiminaan niin, että jätettä syntyisi mahdollisimman vähän, esimerkiksi käyttämällä "roskia" uudelleen askartelutarvikkeina.

Lokakuussa pappilassa päästiin kierrätyksen suhteen uudelle tasolle, kun sen pihaan saapui komposti. Kompostointi on oiva lisä nuorten kierrätystapoihin, syntyhän biojätettä kahvinkeiton ja herkkujen syönnin lomassa roima määrä.

Nuoret kohtasivat kompostin ensi kertaa siirtotyön merkeissä.

Nuoret ja kerholaiset alkavat opettelemaan kompostin käyttöä sekä -hoitoa. Hyödyllinen tekeminen ja mukava yhdessäolo saadaan siis samaan pakettiin. Kompostoinnista syntyvä multa tullaan käyttämään seurakunnan istutuksiin. Haaveena on myös jonakin päivänä saada pappilan pihalle oma pieni kasvima.

Kompostin hankkiminen on nuorisotyölle suuri askel. Nuoret kuitenkin tietävät, että jo pienillä teoilla voi pitää huolta ympäristöstä. Kuten vaikkapa heittämällä ne baananinkuoret biojätteeseen.

Kirjoittaja: Anni Saari

Kuvat: Henna Leime ja Rasmus Grönlund

1. Askartele WC-paperirullasta

a. Tee rullasta muotti ja käytä leimasimen tavoin. Liimaa rullanpäälle jouluinen paperi paina päät keskeltä alas ja koristele nauhalla.

b. Leikkaa rulla viiteen osaan. Maalaa valkoiseksi ja liimaa keskeltä yhteen. Keskelle voit vielä liimata helmen.

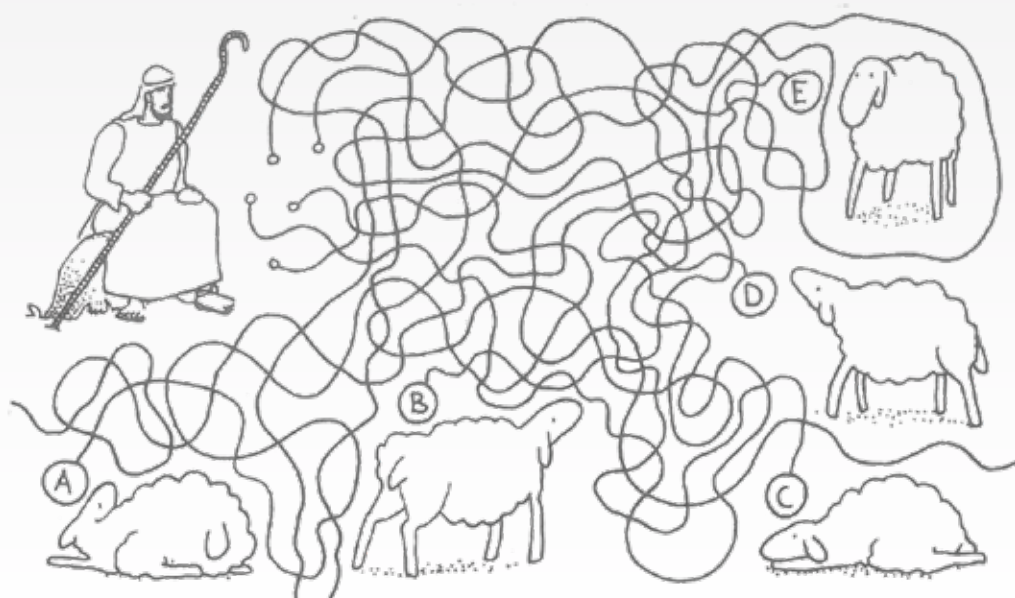

2. Täytä ristikko , niin löydät jouluisen sanan.

				X		X			

3. Mitkä lampaista kuuluvat paimenelle?

Koonnut: Liisa Laine

Alfa-kurssi tempaa osallistujat mukaan

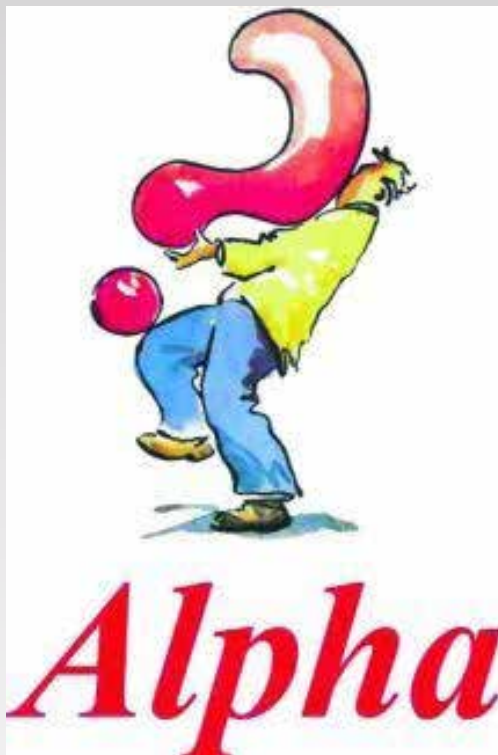
Hengellisyys kiinnostaa tänä päivänä, mutta löytävätkö kristillinen kirkko ja et-sijät toisensa? Alfa-kurssilla opetetaan kristinuskon ydinsanomaa elävällä tavalla, joka antaa mahdollisuuden omalle pohdinnalle ja kohtaamiselle toisten kanssa. Alfa-kurssilla saa kysellä ja kyseenalaistaa.

Kristillinen kirkko joutuu niin Maskussa kuin muuallakin Suomessa miettimään, että mitä tehdä kun kirkosta eroaminen on yhden klikkauksen päässä, jäsenmäärä vähenee ja sen mukana verotulot. Tulee mieleen, eikö 2000 vuotta vanha sanoma enää kiinnosta tämän päivän ihmistä? Onko Jeesuksen kuolema ristillä ja ylösnousemus kärsinyt inflaatiota? Onko kirkon toiminnasta ja samalla Jumalasta tullut liian etäinen? Eikö kirkko osaa kertoa ilosanomaa tavalla, jota tämän päivän ihminen kuulee? Kuitenkin, edelleen suurin osa suomalaisista kastetaan kristittyyn kirkkoon.

Kyse ei ole siitä, että ihmiset eivät olisi kiinnostuneita hengellisyydestä. Monet eri uskonnot rantautuvat maahamme, usein verhottuna ja kiinnostavat ihmisiä. Ihminen hakee myös apua tyhjyyden tunteeseen eri tavoin. Kuitenkaan hengellinen nälkä, joka pyrkii täyttämään ihmisessä olevan Jumalan muotoisen aukon, ei saa tyydytystä näistä asioista.

Sama ongelma kuin meillä on, on ollut myös Anglikaanisessa kirkossa Iso-Britanniassa. Tähän ongelmaan alettiin hakea apua uudenaikaisella tavalla kohdata ihmisiä, kuitenkin niin, että kristinuskon ydinsanomasta ei halettu luopua vaan siihen nimenomaa haluttiin keskittyä. Ensimmäinen Alfa-kurssi pidettiin anglikaanisessa seurakunnassa vuonna 1977. Tästä parinkymmenen vuoden kuluttua Iso-Britanniassa pidettiin jo satoja Alfakursseja. Nykyään tuhannet ihmiset ympäri maailman osallistuvat joka vuosi Alfa-kursseille.

Iso-Britanniasta ovat Alfa-kurssit rantautuneet myös Suomeen ja Maskuun. Maskun seurakunta järjesti keväällä 2017 toisen Alfa-kurssin, yhdessä Nousiaisten seurakunnan kanssa. Millainen sitten oli Alfa-kurssi ja mikä siinä kiinnosti?

Alfa-sanan kirjaimet jo kertovat paljon: A = Avoin kaikille, L = Leppoisaa yhdessäoloa, F = Fanaattisuus on kielletty ja A = Aterioidaan yhdessä. Alfa-kurssi muodostui kymmenestä illasta, jotka olivat viikon väleihin. Illat aloitettiin aina yhteisellä ruokailulla. Tämän jälkeen perehdyttiin päivän aiheeseen opetustuokiolla ja musiikin avulla. Opetukset pitivät sisällään kristinuskon ydinsanomaa, kuitenkin raikkaalla ja innostavalla tavalla kerrottuna. Nauraa sai välillä ihan kippurassa kun luennoitsijat "pistävät parastaan". Opetustuokion jälkeen jakauduttiin pienempiin ryhmiin pohtimaan päivän aihetta ja sitä, että mitä ajatuksia se kussakin herätti. Iltaan varattu aika 2,5h meni yleensä niin nopeasti, että ryhmässä keskustelu olisi jatkunut pidempään ja ryhmän ohjaajat joutuivat lopulta "heittämään kurssilaiset ulos". Ilmapiiiriä Alfa-kurssilla voisi kuvailla iloiseksi, rennoksi ja yhteisölliseksi. Ryhmästä tuli niin tärkeä, että moni kurssilainen ihmeteli kurssin loputtua, että mihin sitä seuraavalla viikolla menee kun kurssia ei enää ole.

Usein Alfa-kurssin käyneet lähtevät mukaan seuraavalle kurssille joihinkin tehtäviin. Seuraava Alfa-kurssi Maskussa on suunniteltu pidettävän syksyllä 2018. Alfa-kurssi sopii kyselijöille ja kaikille, jotka haluavat tietää lisää kristinuskosta. Sille voi ja kannattaa tulla, vaikka kristinuskko ei tuntuisikaan ihan omalta jutulta tai siinä on asioita, jotka mietityttävät tai joista on eri mieltä. Kurssille ovat tervetulleita myös ns. vanhat konkarit. Aina voi oppia uutta.

Kurssilaisen, Henna Hautalan ajatuksia Alfasta: "Aloitin työharjoittelun Maskun seurakunnan diakoniatyössä tammikuussa 2017. Alfa-kurssi tuli minun kohdalleni kuin

tilauksesta. Kurssilla pääsin pohtimaan uskon asioita rennossa ja vastaanottavaisessa ilmapiiressä, ilman suurempaa raamatuntuntemusta. Alfa-kurssi loi myös minuun itsevarmuutta olla sellaisessa uskossa ja sellainen uskovainen, joka minulle tuntuu omalta. Olen oivaltanut vuoden aikana monia asioita kristinuskoon liittyen. Koen, että Alfa-kurssi oli oiva ponnahduslauta minulle kohti aktiivisen seurakuntalaisen elämää."

Lähteenä käytetty: Gumbel; Nicky: Lupa Lkertoa, Päivä Osakeyhtiö, 2000.

Kirjoittanut: Tuija Kyrölä

Mannerlahden historiikki

Joskus on hyvä kaivaa vanhoja asioita esille ja joskus ei! Se, joka osaa tehdä eron näiden kahden välillä, on varmaankin viisas ihminen. Mannerlahden leirikeskus on 80-luvulta saakka tullut tutuksi monelle Askaisten, Lemun ja Maskun alueen lapselle ja nuorelle lähinnä erilaisten leirien kautta. Samalla on saatu aavistus koko Mannerlahden alueen menneestä, rikkaasta elämästä.

Näitä rikkauksia alettiin kaivaa esille ja koota yksien kansien väliin keväällä 2016. Kun erilaiset yhdistykset, jotka oli perustettu itsenäisyyteemme alun mainingeissa, alkoivat koota yhteen 100-vuotista historiaansa, ajatus Mannerlahden historiikista sai myös alkunsa. Tähän työhön Maskun seurakunnan hallinnoima Mannerlahden historiikkityöryhmä kutsui aluksi FK (nyk. FM) Esa Laukkasen ja FM Albert Vallusen sekä myöhemmin puutarhaosion kirjoittajaksi vielä MMM Säde Aarlahden.

Kaikille kolmelle henkilölle on kirjoittaminen työnä jo tuttua. Esa on kansatieteilijä ja erityisen innostunut tutkimaan vanhoja arkistoja aina arkeologisia kaivauksia myöten. Hän on tehnyt muinaisjäänneinventointeja ja ollut mukana historiikkien kirjoittajatyöryhmissä.

Albert, joka opettaa biologiaa ja maantietoa, on myös ammattivalokuvaaja ja kirjailija. Hänen kädestään on lähtenyt pari vuotta sitten Askaisten Marttojen historia-teos. Albert on lisäksi kirjoittanut Lemun maisemien muuttumista käsitelleen historia-teoksen, jonka Lemun Kempit kustansivat.

Säde puolestaan on puutarha-agronomi (MMM), jonka arki pyörii normaalisti maatilalla emännän töissä. Hän on kuitenkin paneutunut aikaisemmassa työssään puutarhaviestintään ja siitä kirjoittanut monia lehtijuttuja. Kiinnostus vanhoihin puutarhoihin on Sädelä pysyvämpää laatua ja siksi hänelle löytyi sopiva tehtävä myös Mannerlahden vanhan puutarhan tutkimustyössä.

Mitä sitten on tässä vaiheessa tullut esiin näissä "kaivauksissa"? Esaa ovat kiinnostaneet 150 vuoden ajalta monet sanomalehti-artikkelit, jotka ovat sivunneet Mannerlahtea ja siellä vaikuttaneita henkilöitä. Muutamat lähteet mm. käsitelivät agronomi von Troilia, joka osti Mannerlahden huvilan 1905. Von Troil oli Tullihallituksen helsinkiläinen virkamies, jota eivät viranomaisten venäläistämistoimenpiteet miellyttäneet. Niinpä hän erosi virastaan ja osti kyseisenä vuonna Askaisten huvilan (silloiselta nimeltään Ny Hannula) ja rupesi viljelemään siellä maata.

Albert on salaperäinen kysyttäessä tutkimustyönsä löydöistä. Hän kehottaa lukemaan koko kirjan, kun se vuoden lopulla ilmestyy. Sieltä selviää aikanaan vaikkapa, kuka ja millainen oli keittäjän adjutantti tai miksi polkupyörä lensi veteen laiturin päästä. Kaiken kaikkiaan Albertia on innoittanut kertomukset Mannerlahden kunnalliskotiajan persoonallisista asukkaista.

Säde on vaikuttanut Mannerlahden puutarhasuunnitelmista, joiden takana ovat sen ajan huippusuunnittelijat, M.G. Stenius ja Bengt Schalin. Keitä nämä herrat ovat ja millaisia muita meriittejä heillä oli, se selviää kirjasta. Vaikuttavaa on vieläkin nähdä puutarhasuunnitelman hahmot nykyisellä piha-alueella mm. merimaisema ja tammiadalla rajattu terassi. Säde on pystynyt salopoliisityönä löytämään myös yhteisiä lajeja, joita on kasvanut sekä Mannerlahdessa että Louhisaassa.

Albert Vallunen vasemmalla, Esa Laukkanen oikealla

Mutta mitä hyötyä meille on kaivaa esille vanhoja asioita ja tapahtumia? "Omien juurien tunteminen auttaa myös oman itsensä tuntemista", vastaa Säde.

Esan mielestä paikalliset asiat ja tapahtumat ovat usein pienimuotoisia ja sellaisina vailla yleisempää merkitystä. Silti on mielenkiintoista ja tärkeää ymmärtää, miten tämän päivän asiat, asenteet ja tavat ovat aikojen mukana paikkakunnalla muotoutuneet.

Albert puolestaan ei halua rahalla mitata sitä, mitä paikallisen historian esiin kaivaminen maksaa. "Jokaisen haastattelukäynnin jälkeen olen tuntenut saaneeni pullapitkon hinnalla jotain, mitä ei voi rahassa mitata!", hän toteaa. Hänelle on tärkeää, että paikallishistorialle annetaan arvoa, koska tällainen tavallisten ihmisten arkinen elämä harvoin päättyy virallisen historiankirjoituksen lehdille. Pitäjämme ovat täynnä helposti häviävää suullista perimätietoa kuten tarinoita 1930-luvun koulumatkoista veneellä yli Rukanaukon tai henkilökohtaisia kertomuksia tulevan puolison löytymisestä.

Säde Aarlahti

Ja sitä paitsi oman paikkakunnan menneisyydessä voi tulla yllättäen vastaan omankin suvun henkilöitä, kuten Albertille tuokiokuvia oman isän veljestä.

Mannerlahden historiaa käsittelevä teos julkaistaan 11.12.2017 alkavalla viikolla. Seuraa kotisivujamme ja/tai joka kotiin jaettava Maskulainen -tiedotuslehteä, joissa on tarkempi selvitys julkaisuajasta ja paikasta sekä siitä mistä kirjaa voi ostaa.

Teksti ja kuva: Jouko Henttinen

Maskun kirkossa

Pe 1.12. klo 18 "Veni, veni Immanuel" - adventin musiikki- ja tanssiesitys viittoen. Virpi Metsätähti ja tanssiryhmä.

Su 3.12. klo 10 I adventin sanajumalanpalvelus. Kari Salo, Sini-Maaria Kataja, Virpi Metsätähti, Tom Lustig; kirkkokuoro ja lapsikuoro. Lähetysmyyjäiset seurakuntatalolla jumalanpalveluksen jälkeen.

Ke 6.12. klo 12 (huom! aika) itsenäisyyspäivän sanajumalanpalvelus. Jouko Henttinen, Sini-Maaria Kataja, Virpi Metsätähti; kirkkokuoro. Kukkien lasku sankarihaudalle ja Karjalaan jääneiden muistokivelle jumalanpalveluksen jälkeen. Itsenäisyyspäiväjuhla Kankaisten kartanolla alk. klo 13.30.

Su 10.12. klo 10 II adventin messu. Sini-Maaria Kataja, Kari Salo, Virpi Metsätähti. Kirkkokahvit.

Su 17.12. klo 10 III adventin messu. Sinikka Pietilä, Kari Salo, Virpi Metsätähti. Kirkkokahvit ja partion myyjäiset jumalanpalveluksen jälkeen seurakuntatalolla.

Su 17.12. klo 16 Kauneimmat joululaulut lapsiperheille. Mukana Bägäbägä ja Seikelän lapsikuorot, Tuija Kyrölä, Tom Lustig.

Su 17.12. klo 18 Kauneimmat joululaulut. Tuija Kyrölä, Virpi Metsätähti.

Su 24.12. klo 15 Jouluaaton hartaus lapsiperheille. Sinikka Pietilä, Virpi Metsätähti.

Su 24.12. klo 16 Sanajumalanpalvelus. Sinikka Pietilä, Virpi Metsätähti.

Su 24.12. klo 22 Aattoillan hartaus. Kari Salo, Tom Lustig.

Ma 25.12. klo 7 Jouluaamun jumalanpalvelus. Mukana kirkkokuoro, Jouko Henttinen, Virpi Metsätähti.

Ma 25.12. klo 21 Kynttiläkirkko, jouluista musiikkia kaikelle kansalle. Maskun Partiolaiset, Kaija Järä.

Ti 26.12. klo 16 Tapaninpäivän joululaulu-jumalanpalvelus. Kari Salo, Tom Lustig.

Ke 27.12. klo 18 arki-illan ehtoollinen.

Kari Salo, Kaija Järä.

Su 31.12. ks. Askaisten kirkko.

Ma 1.1. klo 18 uudenvuoden päivän sanajumalanpalvelus. Jarmo Seilo, Tom Lustig.

La 6.1. klo 10 loppiaisens messu. Sinikka Pietilä, Tom Lustig.

Su 7.1. klo 10 messu. Sini-Maaria Kataja, Tom Lustig. Kirkkokahvit

Lemun kirkossa

Su 3.12. ks. Maskun kirkko.

Su 10.12. klo 12 II adventin messu. Sini-Maaria Kataja, Tom Lustig.

Su 10.12. klo 18 Kauneimmat joululaulut. Tuija Kyrölä, Virpi Metsätähti.

Su 24.12. klo 14 jouluhartaus. Jouko Henttinen, Tom Lustig.

Ma 25.12. klo 10 I joulupäivän messu. Sinikka Pietilä, Tom Lustig.

Su 31.12. ks. Askaisten kirkko.

Su 7.1. klo 12 messu. Sini-Maaria Kataja, Tom Lustig.

Askaisten kirkossa

Su 3.12. ks. Maskun kirkko.

Ke 6.12. klo 10 itsenäisyyspäivän sanajumalanpalvelus. Jouko Henttinen, Sini-Maaria Kataja, Tom Lustig, Toivo Nieminen laulu, Jari Virta trumpetti. Kukkien lasku Askaisten haudoille jumalanpalveluksen jälkeen sekä Ritaripuiston muistokivelle. Lemun haudoille lasketaan kukat n.

klo 11.20. Kirkkokahvit Askaisten seurakuntatalolla Ritaripuiston jälkeen.

Su 10.12. klo 16 Kauneimmat joululaulut. Tuija Kyrölä, Tom Lustig.

Su 17.12. klo 12 III adventin messu kitaravirsin. Sinikka Pietilä, Tom Lustig.

Su 24.12. klo 16 jouluhartaus. Jouko Henttinen, Tom Lustig.

Su 31.12. klo 16 uudenvuoden aaton messu. Sinikka Pietilä, Tom Lustig.

Joulukonsertit 2017

Pe 1.12. klo 19 Maskun kirkko

Visuaalinen viitottu adventtikonsertti kuuroille ja kuuleville "Veni Veni Immanuel". Mukana Liisa Timonen, koreografi, sekä lauluryhmä, viittomakielen tulkki, viulisti ja kolme tanssijaa.

Kauneimmat joululaulut

Kirkoissa...

2. adventtisunnuntai 10.12.

- **klo 16** Kauneimmat joululaulut, Askaisten kirkko, lähetys sihteeri Tuija Kyrölä, kanttori Tom Lustig

- **klo 18** Kauneimmat joululaulut, Lemun kirkko, lähetys sihteeri Tuija Kyrölä, kanttori Virpi Metsätähti

3. adventtisunnuntai 17.12. Maskun kirkko:

- **klo 16** Kauneimmat joululaulut lapsiperheille, lähetys sihteeri Tuija Kyrölä, kanttori Tom Lustig, mukana myös Bägäbägä- ja Seikelän kuorot.

- **klo 18** Kauneimmat joululaulut, lähetys sihteeri Tuija Kyrölä, kanttori Virpi Metsätähti

...sekä kylillä:

Ti 5.12 klo 9 Niemenkulman koululla

Ma 11.12 klo 10.30 Lemun rukoushuoneella

La 6.1. klo 16 Lundan majalla

Kaikissa tilaisuuksissa kerätään kolehti Suomen Lähetysseuralle.

LÄHETYSMYYJÄISET su 3.12. noin klo 11 Maskun seurakuntalossassa

METSÄKIRKKO to 14.12. klo 18, opastus Askaistentieltä Kairisten kylätietä pitkin Veräjänkorven maille. Maskun seurakunta (Kari Salo ja Tom Lustig), Lemu-Askaisten Metsästysseura Jahti ja Kolkankävijät. Hartauden jälkeen tarjoillaan makkaranpaistoa ja mehua.

Tervetuloa kaikki!

Joulukortti laulaa taas!

Tilaa joululaulutervehdys (8 €, tuotto lähetystyölle) maskulaiselle ystävällesi kotiin, terveyskeskukseen, Mäntykotiin tai Moisiokotiin. Lauluryhmät ovat liikkeellä ma 11.12. ja pe 15.12. klo 18-20 sekä la 16.12 klo 13-18. Voit myös ilmoittautua laulajaksi. Tiedustelut ja tilaukset viim. 13.12. Tuija Kyrölä / 044 722 5419 / tuija.kyrola@evl.fi

Tarkemman viikko-ohjelman löydät Maskulaisesta tai **www.maskunseurakunta.fi**

*Rauhallista ja Siunattua
Joulun Aikaa!*

